

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/61/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224200973
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1224200973.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/a, Bratislava, dieťa rodičov - matka: C. A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, F., zastúpená: JUDr. Dušan Repák, advokát so sídlom Krížna 47, Bratislava, IČO: 36060887, a otec: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, F., zastúpený: JUDr. Alexandra Machanová, advokátka so sídlom Mierové nám. 19, Senec, IČO: 42 162 378, v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II zo dňa 13.12.2024, č.k. 11P/43/2024-363, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 13.12.2024, č.k. 11P/43/2024-363 vo výroku I. určil, že striedavá osobná starostlivosť rodičov o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, upravená rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 12P/4/2022-132 zo dňa 04.10.2022, sa počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku bude realizovať nasledovne: počas bežného roka je otec oprávnený a povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v párnom kalendárnom týždni od stredy od 8.00 hod. nepretržite do stredy nepárneho týždňa do 8.00 hod.; matka je oprávnená a povinná zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa v nepárnom kalendárnom týždni od stredy od 8.00 hod. nepretržite do stredy párneho týždňa do 8.00 hod.. Počas prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky je otec oprávnený a povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa: počas jarných prázdnin každý nepárny rok odo dňa predchádzajúceho prvému dňu prázdnin od 16.00 hod. nepretržite do dňa nasledujúceho po poslednom dni prázdnin do 16.00 hod., počas veľkonočných prázdnin každý páry rok odo dňa predchádzajúceho prvému dňu prázdnin od 8.00 hod. do dňa nasledujúceho po poslednom dni prázdnin do 8.00 hod., počas letných prázdnin každý páry rok od 15.07. od 8.00 hod. do 31.07. do 18.30 hod. a od 15.08. od 8.00 hod. do 31.08. do 18.30 hod. a každý nepárny rok od 01.07. od 8.00 hod. do 15.07. do 18.30 hod. a od 01.08. od 8.00 hod. do 15.08. do 18.30 hod., počas vianočných prázdnin každý rok odo dňa predchádzajúceho prvému dňu prázdnin od 16.00 hod. do 24.12. do 17.00 hod. a každý páry rok od 25.12. od 8.00 hod. do 30.12. do 19.00 hod. a každý nepárny rok od 30.12. od 19.00 hod. do 8.00 hod. dňa nasledujúceho po poslednom dni prázdnin v nasledujúcom roku, matka je oprávnená a povinná zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa počas jarných prázdnin každý páry rok odo dňa predchádzajúceho prvému dňu prázdnin od 16.00 hod. nepretržite do dňa nasledujúceho po poslednom dni prázdnin do 16.00 hod., počas veľkonočných prázdnin každý nepárny rok odo dňa predchádzajúceho prvému dňu prázdnin od

8.00 hod. do dňa nasledujúceho po poslednom dni prázdnin do 8.00 hod., počas letných prázdnin každý nepárny rok od 15.07. od 8.00 hod. do 31.07. do 18.30 hod. a od 15.08. od 8.00 hod. do 31.08. do 18.30 hod. a každý páry rok od 01.07. od 8.00 hod. do 15.07. do 18.30 hod. a od 01.08. od 8.00 hod. do 15.08. do 18.30 hod., počas vianočných prázdnin každý rok od 24.12. od 17.00 hod. do 25.12. do 8.00 hod. a každý nepárny rok od 25.12. od 8.00 hod. do 30.12. do 19.00 hod. a každý páry rok od 30.12. od 19.00 hod. do 8.00 hod. dňa nasledujúceho po poslednom dni prázdnin v nasledujúcom roku. II. Rozhodol, že miestom prevzatia a odovzdania maloletého je školské zariadenie, ktoré maloletý navštevuje, a v prípade jeho neprítomnosti v školskom zariadení bydlisko odovzdávajúceho rodiča. III. Vyživovaciu povinnosť otca k maloletému dieťaťu naposledy upravenú rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 59P/183/2019-77 zo dňa 19.02.2021 počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku zmenil v časti povinnosti prispievať na výživu maloletého sumou 140 eur mesačne tak, že počas striedavej osobnej starostlivosti rodičov sa výživné neurčuje. IV. Protinávrh matky na zvýšenie výživného zamietol. V. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k.12P/4/2022-132 zo dňa 04.10.2022 a rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 59P/183/2019-77 zo dňa 19.02.2021. VI. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 24 ods. 1, 3, 5, § 26, § 28 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 43 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 3 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákon o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) a § 38 ods. 1, 2 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporového poriadku (ďalej aj len „CMP“), čl. 3, čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa. Pri rozhodovaní vzal do úvahy záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a dieťaťom a ktorý vyžaduje, aby sa na výchove dieťaťa podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (Nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II.ÚS 554/04). Zdôraznil, že starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie jeho osobnosti. Konštatoval, že aj pre dané rozhodnutie je potrebné mať na zreteli ust. § 26 ods. 1 Zákona o rodine a § 121 CMP. Okresný súd Bratislava V rozsudkom č.k. 12P/4/2022-132 zo dňa 04.10.2022 schválil dohodu rodičov, ktorou bol maloletý zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a rodičom uložená povinnosť vzájomne sa informovať ohľadom maloletého, ktorým rozsudkom bol zmenený rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 20P/7/2018-81 zo dňa 24.04.2018 (o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky) a rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 59P/183/2019-77 zo dňa 19.02.2021 (o znížení výživného otcovi zo sumy 180 eur na sumu 140 eur mesačne a rozšírení styku otca s maloletým o.i. na dvojtýždňové intervaly počas letných prázdnin). Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že od schválenia rodičovskej dohody súdom dňa 04.10.2022 sa realizuje striedavá starostlivosť oboch rodičov s prespávaním maloletého u otca v rozsahu šesť nocí. Aktuálne celkový rozsah starostlivosti otca predstavuje 162,5 hodín z 336 hodín počas dvojtýždňového (14-dňového) intervalu párneho a nepárneho týždňa, čo zodpovedá 48,36 % času z tohto intervalu, teda už rozsudkom zo dňa 04.10.2022 bola striedavá osobná starostlivosť nastavená takmer rovnomerne a rozdiel v starostlivosti rodičov predstavuje iba 5,5 hodiny v priebehu 14 dní v prospech matky. Interval starostlivosti otca je prerušený od 18.30 hod. nedele párneho týždňa do 8.00 hod. utorka nepárneho týždňa, čo predstavuje prestávku 37,5 hodiny, teda ani nie dva celé dni. Otec podaným návrhom žiadal scelenie dvoch cca 80 hodinových (cca 3,4 dňových) intervalov do jedného celku s cieľom zjednodušenia režimu striedania z dôvodu zmeny osobných pomerov maloletého, ktorý nastúpil od 01.09.2023 do 1. ročníka základnej školy, čo si vyžaduje systematickú prípravu do školy. Konštatoval, že otec v priebehu konania poukazoval aj na to, že maloletý je t.č. už v 2. ročníku základnej školy a dokáže stráviť týždeň v celku v domácnosti jedného rodiča, cez prázdniny dva týždne; aktuálny režim je „rozkúskovaný“ a z hľadiska školy maloletý musí nosiť dvakrát do týždňa všetky knihy so sebou, lebo ide k matke a je stále v procese balenia a vybalovania. Tiež matka sa na informatívnom stretnutí rodičov konanom dňa 28.05.2024 vyjadrila, že syn uviedol, že ak v nedeľu príde k nej a v utorok už znova odchádza nestihne si oddýchnuť. V rámci pohovoru realizovaného s kolíznym opatrovníkom sa maloletý vyjadril, že mu je jedno, ako bude prebiehať striedavá starostlivosť, t.j. či bude mať ucelený týždeň s jedným rodičom a ucelený týždeň s druhým rodičom. Výsluchom maloletého dňa 09.12.2024 súd nezistil, že by mal akékoľvek výhrady voči spojeniu starostlivosti rodičov do ucelených intervalov. Vzal do úvahy, že z výsluchu maloletého bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že s oboma rodičmi má veľmi dobrý vzťah, cíti sa s každým z nich rovnako dobre a nenaznačil akýkoľvek problém so starostlivosťou niektorého z rodičov ani počas choroby. Z výsluchu maloletého nevyplývalo, že by mal z prípadnej zmeny režimu starostlivosti stres tak, ako tvrdila matka vo vyjadrení k návrhu. Maloletému ale stres spôsobuje ťarcha na jeho pleciah z toho, že by mal spor medzi rodičmi rozhodnúť on. Konštatoval, že otec odôvodnil

návrh na zmenu/zjednodušenie režimu striedavej starostlivosti aj tým, aby sa predišlo rôznym pnutiam medzi rodičmi, čo v kontexte vykonaného dokazovania vyhodnotil ako logický argument, nakoľko každé odovzdávanie dieťaťa vyžaduje komunikáciu rodičov navyše. Matka vo vyjadrení k návrhu považovala striedavú starostlivosť v týždenných intervaloch za nevhodnú, pretože takto príde medzi rodičmi ku komunikačnému šumu, zhoršeniu komunikácie a k zlému prenosu informácii. Podľa názoru súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu by zjednodušenie režimu striedavej osobnej starostlivosti, resp. prespatie maloletého u otca počas 14 dní o jednu noc navyše, malo prispievať ku komunikačnému šumu alebo zhoršeniu komunikácie medzi rodičmi. Zdôraznil, že v priebehu konania práve matka opakovane odmietla účasť na odbornom psychologickom poradenstve s cieľom zlepšenia rodičovského vzťahu a komunikácie rodičov. K matkou namietanému režimu striedania maloletého od pondelka do pondelka, čo odôvodňovala aj obtiažnosťou, pretože by celý týždeň bola bez informácií ohľadom výuky a napredovania maloletého v škole, konštatoval, že maloletý zvláda školu bezproblémovo, je vynikajúci žiak a matka má k dispozícii aplikáciu edupage, ktorá je vynikajúcim pomocníkom a zdrojom informácií pre rodičov. Na výhrady matky, že pre ňu bude dvojnásobná práca zisťovať po týždni, čo deti v škole preberali, keď týždeň pri takom malom dieťati je veľa, pričom ona aj v rámci variabilného pracovného času má pracovné povinnosti, a vyhovuje jej, ak počas týždňa má syna aj otec, kedy si ona môže niečo dohnať v práci, neprihliadal, pretože sa netýkali maloletého, ale matky. Zohľadnil, že matka v priebehu konania súhlasila so scelením starostlivosti každého z rodičov v rámci dvojtýždňového intervalu (párny/nepárny týždeň), keď na pojednávaní dňa 14.11.2024 uviedla, že v rámci mimosúdnych rokovaní navrhovala spojenie výkonu starostlivosti u otca do jedného celku, t.j. v párnom týždni vo štvrtok od 08.00 hod. do stredy do 16.00 hod. Daný návrh matky vyhodnotil ako neprijateľný, neodôvodnený a nesúladný so záujmom dieťaťa, pretože predstavuje zúženie rozsahu doterajšej starostlivosti otca. Prihliadol na to, že matka dôrazne odmietala rozšírenie rozsahu starostlivosti otca o jedno prespatie syna u neho navyše, čo nevedela racionálne vysvetliť. Na otázku, prečo matka trvá na šiestich dňoch starostlivosti otca, že pre maloletého je to veľa, keď príde domov, chce si oddýchnuť, pričom u otca je outsiderom a musí sa správať podľa predstáv otca. Tieto tvrdenia matky nezohľadnil, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývali, pričom ide o subjektívny názor, ktorý nebol objektivizovaný. Zdôraznil, že už teraz rozsah starostlivosti otca predstavuje 48,36 % z dvojtýždňového intervalu, pričom samotná matka uvádzala, že maloletému to vyhovuje. Považoval za nelogické, že 5,5 hodiny zo 14 dní s otcom navyše by malo byť pre maloletého „veľa“. Na druhej strane matka nemala problém s tým, že otec aj v čase intervalu starostlivosti matky o syna na jej žiadosť maloletého vozí trikrát týždenne na futbal do B. a pripravuje sa s ním do školy na druhý deň.

3. S ohľadom na uvedené a v zhode s názorom kolízneho opatrovníka dospel k záveru, že nie je daný žiadny dôvod preto, aby nebolo možné sceliť režim už teraz takmer rovnomerne nastavenej striedavej osobnej starostlivosti rodičov do jedného celku, s čím v priebehu konania (aj na pojednávaní dňa 13.12.2024) súhlasila aj matka. Námietky matky, ktorá odmietala prespatie maloletého u otca viac ako šesť nocí dôvodiac tým, že otec sa s tým neuspokojí a o rok ju bude čakať ďalší spor, neakceptoval a tieto vyhodnotil ako nedostatočne relevantný a racionálny dôvod. Uviedol, že počas konania sa pokúšal o uzavretie rodičovskej dohody ohľadom režimu striedania maloletého, otec bol ochotný ustúpiť od návrhu na striedanie počas bežného roka každý pondelok o 8.00 hod. s prevzatím maloletého v školskom zariadení s požiadavkou, aby sa týždeň menil začiatkom týždňa v pondelok alebo v utorok, a nie vo štvrtok tesne pred víkendom, keď si častokrát plánujú spoločné rodinné aktivity, čoho je syn účastný a následne musí od nich odísť. Zohľadnil vyjadrenie matky na pojednávaní dňa 14.11.2024, kedy uviedla, že si nevie predstaviť, že by prebiehalo odovzdávanie dieťaťa od pondelka alebo od utorka, pretože chce, aby syn mal polovicu normálneho týždňa s otcom a druhú polovicu s mamou. Vzhľadom na uvedené preferencie každého z rodičov ustálil okamih striedania maloletého počas bežného roka kompromisne na stredy o 8.00 hod. s preberaním maloletého v školskom zariadení. Konštatoval, že inštitút striedavej starostlivosti bol zakotvený do Zákona o rodine, pretože ho zákonodarca považuje za vhodnú formu starostlivosti, pričom v danej veci z vykonaného dokazovania nevyplýval žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by nebola rovnomerná striedavá osobná starostlivosť v záujme maloletého. Zároveň prihliadal na čl. 5 Zákona o rodine a pri rozhodovaní zohľadnil záujem maloletého, keďže rovnomerná striedavá osobná starostlivosť najlepšie zabezpečí vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s oboma rodičmi, pričom obaja rodičia sú schopní výkonu riadnej starostlivosti. Za nedôvodný považoval argument matky, že zmena doterajšieho režimu bude viesť k zhoršeniu komunikácie rodičov. Uviedol, že bez ohľadu na to, či by bolo dieťa zverené do výlučnej starostlivosti jedného z rodičov alebo do striedavej osobnej starostlivosti, uvedená skutočnosť nevyrieši ich odlišné postoje a výchovné prístupy. Naopak, rozdiely medzi rodičmi v temperamente, povahe, či prístupe, by mohli byť pre maloletého aj prínosné, keď je prirodzené,

že každý z rodičov prináša do výchovy dieťaťa „svoj vklad“. Podstatné je, aby sa obaja rodičia snažili konať v záujme dieťaťa, nastavili sa na kooperáciu a konštruktívnu komunikáciu s rešpektovaním toho druhého ako rovnocenného rodiča, reagovali za každých okolností rozvážne a pokúsili sa každú situáciu riešiť predovšetkým dohodou. K zblížovaniu rodičovských stanovísk by mohol byť nápomocný poradenský psychológ pre samotných rodičov, ktorého matka počas konania odmietala, čo naznačuje jej zníženú rodičovskú kompetenciu. Rozhodnutím o zverení dieťaťa do rovnomernej striedavej osobnej starostlivosti získava každý z rodičov rovnaké pole pôsobnosti, bez kontroly a nátlaku druhého rodiča, kedy môže dôjsť k upokojeniu situácie aj tým, že rodičia si budú dieťa striedať formou odovzdávania do školského zariadenia iba jedenkrát týždenne. Cieľom je eliminácia kontaktu a konfliktu rodičov, ktorému sa žiaľ ani niekoľko rokov po rozpade ich vzťahu nevedia vyhnúť. Zdôraznil, že záleží predovšetkým a najmä na rodičoch (na ich schopnosti spolu o maloletom komunikovať, rešpektovať jeden druhého ako rodiča a hlavne neuprednostňovať svoj záujem pred potrebami syna), či bude maloletý prosperovať alebo či sa bude pod vplyvom rodičovských nezhôd trápiť.

4. Keďže úprava starostlivosti rodičov počas sviatkov a prázdnin po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 12P/4/2022-132 zo dňa 04.10.2022 nezodpovedala režimu striedavej starostlivosti a ostala v rovine úpravy styku otca s maloletým, pri úprave starostlivosti rodičov počas sviatkov a prázdnin rešpektoval zásadu ich rovnocenného rozdelenia medzi oboch rodičov, vrátane veľkonočných prázdnin, na ktorých sa rodičia neboli schopní dohodnúť. Konštatoval, že matka trvala na tom, aby ju maloletý každý rok na Veľkonočný pondelok prišiel vyšibať, otec argumentoval možnosťou pobytu s rodinou mimo F. počas veľkonočných sviatkov a školských prázdnin. Keďže otec bol ochotný ustúpiť matke ohľadom každoročného trávenia Štedrého večera s maloletým, na vyváženie jeho ústupku vyhovel preferenciám otca pri režime striedania starostlivosti o maloletého počas veľkonočných prázdnin. Vzal do úvahy argumenty a záujem dieťaťa, aby sa nemusel vracáť z pobytu mimo F. na Veľkonočný pondelok. Uzavrel, že rovnomerné rozdelenie prázdninového času vytvorí priestor pre otca aj pre matku (a ich rodinných príslušníkov) na trávenie času s maloletým.

5. Pri rozhodovaní o výživnom na maloletého vychádzal z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine a § 157 CMP a zameril sa na preukázanie zmeny pomerov na strane maloletého a rodičov od poslednej úpravy výživného. Konštatoval, že naposledy bolo výživné upravené rozsudkom zo dňa 19.02.2021 v konaní vedenom pod sp. zn. 59P/21/2019 na sumu 140 eur mesačne, na ktorom sa rodičia dohodli. Uviedol, že v zmysle judikatúry je potrebné prihliadať ku všetkým skutočnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Nestačí len úvaha o tom, že doterajšie výživné je neprimerané. Touto zásadou sa riadil aj pri rozhodovaní o návrhu na zvýšenie (zmenu) vyživovacej povinnosti otca v tomto konaní. Uviedol, že právne relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu je to, či sa zmenili okolnosti na strane oprávneného dieťaťa alebo na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom. Takouto zmenou môže byť napríklad podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, zmena zdravotného stavu na strane subjektu oprávneného alebo povinného z vyživovacej povinnosti, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa, podstatná zmena výšky pravidelného príjmu jedného z rodičov, zmena majetkových pomerov, zmena rozsahu/režimu osobnej starostlivosti, prípadne zmena počtu vyživovaných osôb u niektorého z rodičov. Posúdením všetkých zmien v pomeroch účastníkov konania, ku ktorým došlo od poslednej úpravy, sa sleduje zámer, aby súd mohol vyhodnotiť, či skutočne došlo k takej zmene pomerov účastníkov konania, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti súd vychádza aj zo zásady úmernosti, teda zo zásady, že životná úroveň dieťaťa sa má prispôbiť životnej úrovni ostatných členov rodiny.

6. Konštatoval, že matka v čase poslednej úpravy výživného (rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 19.2.2021 č.k. 59P/21/2019) poberala rodičovský príspevok 378,10 eur mesačne a detský prídavok 25,50 eur mesačne; nehnuteľnosť nevlastnila, bývala u rodičov, ktorým prispievala cca 200 eur mesačne, platila daň z nehnuteľností a nejaké nákupy. Mal preukázané, že aktuálne matka dosahuje priemerný mesačný príjem 1.516,64 eur, vrátane daňového bonusu, a poberá prídavky na dieťa v sume 60 eur, pričom otec s poberaním prídavku na dieťa a uplatňovaním daňového bonusu matkou aj naďalej výslovne súhlasil. V roku 2023 kúpila matka na hypoúver (so splátkou 445,88 eur mesačne) trojizbový byt na H. I. J. F. - K., jej náklady na bývanie predstavujú sumu 240 eur mesačne (platba F. K. 159,64 eur, plyn 15 eur, elektrina 35 eur, TV a internet 31 eur), t.j. 120 eur/

osoba. Matka je vlastníčkou automobilu zn. Hyundai Assan, r.v. 2012. Otec v čase poslednej úpravy výživného k 19.02.2021 žil sám vo vlastnom dvojizbovom byte na adrese L. XX J. F. B. do konca roku 2021, kedy byt predal a následne si zakúpil byt na G. I. J. F., v ktorom žije dodnes. Náklady otca predstavovali splátky úveru 250 eur, platby správcovi 120 eur, elektrina 20 eur, plyn 10 eur, TV a internet 25 eur (t.j. spolu náklady na bývanie 175 eur), poisťka byt 10 eur, oblečenie a strava 300 eur. Výdavky na maloletého, ktoré hradil otec zahŕňali výživné (140 eur) príspevok na materskú školu (140 eur), oblečenie a strava pre maloletého (300 eur). Od posledného rozhodnutia o výživnom otec zmenil osobný stav, jeho manželka F. B., podľa vyjadrenia otca dosahuje príjem zo živnosti cca 1.200-1.300 eur mesačne a poberá rodinné prídavky a rodičovský príspevok na dcéru M. v celkovej výške 400 eur. Od posledného rozhodnutia o výživnom otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k osvojenej dcére M., nar. XX.XX.XXXX, ktorá má oslabenú imunitu, býva často chorá, je sledovaná u alergológa a imunológa, užíva antihistaminiká (doplatok je nízky) a rodičia hradia poplatky len za (bežné) voľnopredajné lieky. Maloletá M. je predškôlčička, poplatok v materskej škole činí 50 eur mesačne len za stravu, ďalšie výdavky majú bežné primerané veku dieťaťa, plus hradia krúžok gymnastiky 40 eur mesačne. Otec vlastní štvorizbový byt na G. zakúpený na hypoúver (so splátkou 360,21 eur mesačne), iné nehnuteľnosti nemá. Auto využíva firemné, zn. Hyundai. Pracuje ako servisný technik zabezpečovacích systémov a kamier. Býva s manželkou, dcérou a v rámci režimu striedavej starostlivosti aj s maloletým, náklady na bývanie predstavujú sumu cca 302,60 eur mesačne (správa bytu 223,60 eur, elektrina 40 eur, plyn 12 eur, internet, TV 27 eur), t.j. 75,50 eur na osobu. Podľa potvrdenia o príjme vyhotoveného zamestnávateľom za obdobie júla 2023 až júla 2024 otec zarábala v priemere mesačne 1.256,11 eur netto, podľa jeho vyjadrenia na pojednávaní dňa 10.09.2024 jeho príjem je trochu nižší, pretože prispôsobuje svoj pracovný režim synovi, aby nenavštevoval rannú družinu a pod.; inak by mohol dosahovať príjem 1.500 - 1.600 eur (mesačne) netto. Konštatoval, že matka nepredložila súdu a ani nenavrhol vykonať žiadny dôkaz na preukázanie jej tvrdenia, že otec dosahuje oveľa vyšší príjem, ako dokladoval, resp. že poberá „čierne“ peniaze, či „spláca na čierne“ firemné auto. Z vykonaného dokazovania nevyplývala pravdivosť (len všeobecných) tvrdení matky o vysokej životnej úrovni otca. Zo šetrenia ÚPSVaR vyplynulo, že otec aj matka býva v štandardne zariadenom byte, zakúpenom na hypoúver. Otcom v návrhu deklarované výdavky na domácnosť a bývanie nepresahujú bežný štandard a sú porovnateľné s výdavkami deklarovanými matkou. Uviedol, že v čase posledného rozhodovania súdu bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matke, navštevoval súkromnú materskú školu, kde činil poplatok za opatrovanie 280 eur mesačne, za stravu 45 eur mesačne, za krúžky 20 eur mesačne. Prihliadol na to, že tieto náklady na maloletého, predovšetkým však náklad 280 eur mesačne, jeho nástupom do školy od 01.09.2023 odpadli. Uvedené považoval za dôležitú zmenu od právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 12P/4/2022-132 zo dňa 04.10.2022, ktorým bol maloletý zverený do striedavej starostlivosti rodičov, pričom od právoplatnosti tohto rozsudku bude striedavá osobná starostlivosť rodičov rovnomerná, t.j. v pomere 1:1. Prihliadol na to, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že rodičia majú porovnateľné majetkové pomery a príjem a znášajú výdavky na dieťa hradené tretím osobám (škola, krúžky a pod.) každý v rovnakom rozsahu. Pokiaľ ide o bežné výdavky na bývanie (vrátane TV a internetu) a domácnosť, stravu doma, hygienu, oblečenie a obuv, dopravu, parkovné, dovolenky, voľný čas, kultúru, hračky, bežné lieky, tieto hradí dieťaťu každý z rodičov sám počas pobytu dieťaťa u neho. V čase rozhodovania ustálil priemerné mesačné náklady na maloletého hradené tretím osobám za školu, ZRPŠ a triedny fond 120 eur ročne, t.j. 10 eur mesačne, strava v ŠJ len réžia 10 eur, družina 40 eur, anglický jazyk 23,50 eur, futbal 40 eur, školské potreby 10 eur, na ktorých sa rodičia podieľajú spoločne. Neprihliadal na tvrdenia matky, že v poslednom období častokrát riešila výdavky maloletého vo vlastnej rézii, ktoré nepreukázala a nekonkretizovala. Vzal do úvahy, že matka vo vyjadrení k návrhu výslovne uviedla, že má záujem deliť výdavky medzi rodičov rovným dielom, pričom nesporovala tvrdenia otca na pojednávaní dňa 10.09.2024, že hradia aktuálne viac-menej všetko na polovicu, napr. matka zaplatí družinu, otec futbal, ktoré sumy sú rovnaké, platil maloletému obedy, ZRPŠ a pod. Oblečenie hradia každý vo vlastnej rézii, vrátane sezónneho oblečenia (zimná bunda a obuv). Aj matka na pojednávaní dňa 10.09.2024 vyjadrenie otca potvrdila.

7. Prihliadajúc na uvedené skutočnosti, najmä obdobné majetkové pomery a obdobný príjem rodičov (u otca zohľadňoval potenciálny vo výške 1.600 eur mesačne) dospel k záveru, že v čase vyhlásenia rozhodnutia boli splnené zákonné podmienky na neurčenie výživného otcovi počnúc právoplatnosťou rozsudku. Vzal do úvahy, že otec sa už teraz spolupodieľa na nákladoch maloletého v rovnakej miere ako matka, pričom rozsah starostlivosti rodičov bude právoplatnosťou rozsudku rovnaký. Ponechanie výživného, resp. jeho zvýšenie v zmysle návrhu matky, by nezodpovedalo zvýšenému rozsahu starostlivosti otca, ktorý v čase rozhodovania súdu je fakticky dokonca vyšší ako u matky, nakoľko otec

trikrát týždenne, a to aj počas intervalu starostlivosti matky, maloletého vozí na futbalové tréningy z K. do B. a späť a tiež sa s ním pripravuje na vyučovanie. Zdôraznil, že matka v priebehu konania nesporovala tvrdenia otca, že pôvodná výška výživného 140 eur mesačne (určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 19.2.2021 sp.zn. 59P/21/2019) zohľadňovala predovšetkým náklad 280 eur mesačne na materskú školu, ktorú v tom čase maloletý navštevoval. Prihliadol na to, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom príjem matky vzrástol štvornásobne z rodičovského príspevku vo výške 378,10 eur mesačne na príjem vo výške 1.516,64 eur mesačne, zvýšili sa prídavky na dieťa zo sumy 25,50 eur na sumu 60 eur mesačne a otec v priebehu konania výslovne súhlasil s poberaním prídavku na dieťa matkou. Na náklady rodičov týkajúce sa splátok hypotékov rodičov neprihliadal, pretože ide o ich vlastné investičné výdavky. Čiastočne zohľadnil novú zákonnú vyživovaciu povinnosť otca, ktorá mu vznikla právoplatnosťou rozhodnutia o osvojení dcéry M., čo tiež predstavuje zmenu pomerov otca odôvodňujúcu zmenu výživného.

8. K návrhu otca, ktorým žiadal určiť, že „bežná choroba nie je dôvodom pre neodovzdanie dieťaťa do starostlivosti druhého rodiča; v prípade, ak ošetrojúci lekár nariadi zotrvanie dieťaťa v domácej liečbe, bude starostlivosť o dieťa zabezpečovať ten rodič, v starostlivosti ktorého sa dieťa v danom týždni nachádza; rovnako i návštevu lekára zabezpečuje vždy ten rodič, u ktorého sa maloleté dieťa v čase potreby tejto návštevy nachádza.“ konštatoval, že výrokom I. a V. rozsudku sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 12P/4/2022-132 zo dňa 04.10.2022, právoplatný dňa 11.10.2022, aj v časti dohody rodičov, podľa ktorej: „Bežná choroba maloletého dieťaťa nie je dôvodom pre neodovzdanie dieťaťa do starostlivosti druhého rodiča. V prípade, ak ošetrojúci lekár nariadi zotrvanie dieťaťa v domácej liečbe, bude starostlivosť o dieťa zabezpečovať matka, ktorá otcovi následne poskytne náhradu polovice dní, ktoré zasiahli do obdobia jeho starostlivosti.“ Uviedol, že právoplatnosťou rozsudku uvedené prestáva byť súčasťou úpravy práv a povinností rodičov o maloletého a v dôsledku toho v zmysle obvyklého výkladu platí, že bežná choroba nie je dôvodom pre neodovzdanie dieťaťa do starostlivosti druhého rodiča. Aj v prípade, ak ošetrojúci lekár síce nariadi zotrvanie dieťaťa v domácej liečbe, ale súčasne nenariadi zákaz jeho prevozu do inej domácnosti, zabezpečuje starostlivosť oň ten rodič, ktorý má mať dieťa v starostlivosti podľa rozhodnutia súdu. Tiež návštevu lekára zabezpečuje vždy rodič, u ktorého sa maloleté dieťa v čase potreby tejto návštevy nachádza. Požiadavku otca v tejto časti považoval za nadbytočnú. Nevzhladol žiaden dôvod na to, aby starostlivosť o maloletého (vo veku takmer 8 rokov), ktorý nemá žiadne vážnejšie zdravotné problémy, počas bežných detských ochorení nemohol vykonávať rodičov, ktorý má mať dieťa v starostlivosti podľa rozhodnutia súdu. Protinávrh matky na zvýšenie výživného zamietol, vzhľadom na uvedené skutkové a právne posúdenie. O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 52 CMP.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch I, III, IV a V podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhujúc napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. e), f), g) a h) CSP a § 62 ods. 1 CMP. Vyslovila nesúhlas so zmenou starostlivosti o maloletého v rámci bežného týždňa majúca za to, že aktuálny režim je pre maloletého najvhodnejší a v jeho najlepšom záujme. Namietala, že súd nevenoval dostatočnú pozornosť a pochybil, keď neprihliadol na záujem dieťaťa v súlade s Dohovorom o právach dieťaťa a platnou vnútroštátnou právnou úpravou. Mala za to, že súd nevenoval dostatočnú pozornosť konkrétnym potrebám maloletého, jeho doterajším životným pomerom, vzťahom k rodičom a jeho stabilite a nezhodnotil všetky relevantné dôkazy v celom ich rozsahu. Namietala, že rozhodnutie nezohľadňuje komplexný a objektívny pohľad na situáciu maloletého, čo viedlo k nesprávnemu právnemu záveru v otázke zmeny úpravy starostlivosti. Žiadala rozhodnúť tak, aby bolo reflektované právo maloletého na harmonický vývoj a ochranu jeho najlepšieho záujmu. Podľa jej mienky, závery súdu prvej inštancie nie sú správne a nie je zrejmé na základe akých skutočností ich súd ustálil. Napadnuté rozhodnutie považovala za svojvoľné a prekvapivé. Namietala, že súd nesprávne a neúplne zistil skutočný stav vecí. Matka nevidela dôvod pre zmenu ostatného rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, vzhľadom na krátke obdobie, ktoré uplynulo od posledného rozhodnutia a nepokladala za vhodné maloletému meniť zabehnutý režim. V priebehu konania poukazovala na to, že nedošlo k splneniu podmienok existencie zmeny pomerov na strane maloletého a rodičov, že otec podal návrh predčasne, na čo súd nereagoval. Poukázala na R 97/1967, podľa ktorého zmena pomerov odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa alebo súdoch schválenej rodičovskej dohody o výchove dieťaťa len vtedy, ak iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia maloletého dieťaťa. Uviedla, že ak sa rodičia maloletého dieťaťa dohodli už skôr na tom, ktorý z nich bude mať maloletého vo svojej

výchove, a ak bola táto dohoda schválená rozhodnutím súdu, potom dôvody odôvodňujúce zmenu takéhoto rozhodnutia musia skutočne dosiahnuť intenzitu zmeny pomerov vo všetkých ich aspektoch (IV. ÚS 14/2000 (ÚS ČR). Poukázala na absenciu intenzity zmeny pomerov, ktorú otec v návrhu dostatočne a žiadnym spôsobom nepreukázal, pretože aktuálna úprava zabezpečuje pre maloletého nepriaznivejšie podmienky na jeho vývoj, s čím sa súd nevysporiadal. Namietala, že súd nezohľadnil ňou predložené dôkazy preukazujúce absolútne nefunkčnú a nefungujúcu komunikáciu rodičov, keď pre striedavú starostlivosť je komunikácia rodičov hlavným a základným predpokladom jej bezproblémového fungovania, aby starostlivosť o dieťa mohla byť zabezpečovaná v jeho záujme. Otec voči nej nevhodne komunikuje, urážajúco a obťažujúco a priam detinsky. Na tento stav, ktorý trvá sedem rokov upozornila, pričom situácia medzi rodičmi neustále graduje. Súd neprihliadal na jej argumenty o komunikácii rodičov, ktorá má aj do budúcnosti tendenciu sa zhoršovať. Uvedené preukazuje aj komunikácia ohľadom vianočných sviatkov, kde ju otec urážal a osočoval. Blokovanie otca z jej strany je vzhľadom na uvedené jednoznačné, opodstatnené, nevychádza z jej rozmaru, jedná sa výlučne o ochranu osobnosti matky a maloletého. K zlepšeniu komunikácie medzi rodičmi malo dôjsť aj pri súčasnej úprave starostlivosti o maloletého, ale rozšírenie starostlivosti malo za následok ešte väčšiu neinformovanosť zo strany otca a verbálne a písomné znevažovanie matky a jej rodiny. S úpravou starostlivosti počas jarých, letných, veľkonočných a vianočných prázdnin sa stotožnila. Mala za to, že súd mal zhodnotiť aktuálny režim starostlivosti v rámci bežného týždňa, ktorý žiadala ponechať zachovaný a nerobiť v ňom žiadne podstatné zásahy, ktoré by ovplyvnili vývoj maloletého. Súd nereflektoval vyjadrenie maloletého ohľadom skutočnosti, že otec chce starostlivosť v týždňových intervaloch a rozhodol v prospech a v záujme otca. Maloletý je v aktuálnom režime spokojný a zastabilizovaný, avšak otec neustále iniciuje zmeny, ktoré majú negatívny dopad na súčasný a budúci vývoj dieťaťa. Súd mal prihliadnúť na vývinové potreby a stabilitu maloletého a jeho výchovného prostredia a jeho právo na zachovanie vzťahu k obom rodičom, čo je aktuálne zachované. Vyjadrenia maloletého sa nezhodujú s vyjadreniami otca, o ktorého rodine rozpráva negatívne a rád by bol s otcom býval sám. Na maloletého má zlý vplyv, že otec delí jeho veci na domácnosť matky a otca, maloletý pociťuje strach a stres, ak má tričko od otca a toto zostane u matky. Na uvedené otca upozornila a maloletému vysvetlila, že všetky veci sú jeho. Maloletý nevie mať otvorenú a úprimnú komunikáciu s otcom, berie ohľadom na to, aby otca nezranil, keďže ho má veľmi rád. Uvedené pokladá za obrovskú záťaž pre maloletého, ktorý musí častokrát čeliť neprávosťiam a pocitu nespravodlivosti zo strany manželky otca, keď pociťuje uprednostňovanie jej dcéry. Otec nemal potrebu ju informovať o podávaní liekov maloletému, s ktorým navštívil iného lekára a je schopný vybaviť mu nezmyselné vyšetrenia a tieto musí maloletý bez opodstatnenia podstúpiť. V lekárskech záznamoch maloletého našla informácie o tom, že otec s maloletým bez jej súhlasu navštívil neznáme lekárky a podával mu lieky na predpis, ktoré neboli predpísané jeho lekárkou. Otec ju neinformoval o zhoršení zdravotného stavu maloletého, len v nevyhnutných prípadoch. Nedôveruje otcovi a nemôže sa na neho v týchto veciach spoľahnúť, keď aj v prípade priamej konfrontácie jej klamal. Otec nerešpektuje názory maloletého a vyjadrenia matky na jeho výchovu, vzdelanie, starostlivosť o neho v rámci choroby a športových aktivít, čo má negatívny vplyv na maloletého. Otec trval na tom, aby maloletý navštevoval futbalový klub FC B., uvedené s ňou neprebral a na toto pristúpila len pod podmienkou, že bude maloletého na tréningy vozit' a zabezpečí mu prípravu na ďalší deň po tréningu. Otec s tým súhlasiť nemusel a hľadalo by sa iné riešenie. Vedela, že prihlásenie syna do FC B. nie je vhodné, a po pol roku jej otec napísal, že odmieta syna vozit' na tréningy počas dní, kedy ona vykonáva starostlivosť o maloletého. Neuvážené rozhodnutia otca maloletému škodia, spôsobujú mu zmenu a narúšajú istotu. Tiež výmeny partneriek otca, opakované sťahovanie, bývanie v podnájme s inými ľuďmi, urýchlená svadba, škôlka, škola, šport ale aj lekárske vyšetrenia. Matka sa snaží vždy konať v záujme maloletého a aj na zmeny ho riadne pripravila, aby sa ho dotkli čo najmenej. Navrhla, aby sa súd zaoberal možným zverením maloletého do osobnej starostlivosti matky s poukazom na konanie a správanie otca, ktoré škodí maloletému a jeho zdravému vývinu. Nestotožnila sa so zamietnutím jej návrhu na zvýšenie výživného z dôvodu zmeny formy starostlivosti o maloletého. Namietala, že súd neprihliadal na jej argumenty, ktorými spochybňovala deklarováný príjem otca a jeho manželky. Súd vyhodnotil ňou poberané prídavky na dieťa a daňový bonus ako výhodu, pričom ide o štandardné štátne sociálne dávky, ktoré môže a nemusí poberať, vzhľadom na neustále legislatívne zmeny v tejto oblasti. Namietala, že súd nevzal do úvahy, že je slobodná matka a môže sa ocitnúť v akejkoľvek životnej situácii a zostať bez príjmu. Jej príjem postačuje na pokrytie základných nákladov na domácnosť, maloletého a jej potrieb matky, čo zdokladovala. Zdôraznila, že deklarováný príjem otca nezodpovedá jeho životnému štandardu a otec ohľadom príjmu zavádzal a nevedel skutočný stav. Otec neuvážene a v rozpore s dobrými mravmi si osvojil cudzie dieťa, na ktoré prebral vyživovaciu povinnosť, avšak na vlastné dieťa jej nechce prispievať. Ako tendenčné, účelové a klamlivé spochybnila tvrdenia otca, že

príjem, ktorý preukázal zohľadňuje jeho možnosť venovať sa plnohodnotne maloletému. Otec predložil daňové priznanie manželky, z ktorého vyplýva jej príjem 12.800 eur, po odpočítaní daňovo uznaných nákladov vo výške 60% z preukázateľných príjmov a nákladov – poistné je čistý príjem 4.123 eur. Čistý príjem zo SZČO po zaokrúhlení predstavuje 344 eur a mesačný daňový bonus 69 eur. Ak by manželka otca bola v pracovnom pomere pri hrubej mzde 12.800 eur ročne, t.j. 1.066 eur mesačne brutto, jej čistý príjem by spolu s daňovým bonusom činil 977,16 eur (daňový bonus predstavuje sumu 140 eur). Uviedla, že v rámci daňového priznania neboli preukázané príjmy – faktúry z akej činnosti plynú za rok 2023. Navrhla, aby súd tieto od otca vyžiadal, pretože ak boli faktúry vystavované len pre jedného odberateľa, je to krytie závislej činnosti, teda firma ako SZČO sa chce vyhnúť zvýšenej odvodovej povinnosti a plateniu daní. Poukázala na to, že výška príjmu nezodpovedá vysokoškolsky vzdelanej osobe a jej profesii. Daňové priznanie manželky otca považovala za nedôveryhodné a účelové, aby došlo k minimálnemu odvodovému zaťažaniu z hľadiska platenia daní, poistného do sociálnej a zdravotnej poisťovne. Mala za to, že zdokladovaný príjem manželky otca je nereálny a zavádzajúci. Uviedla, že otec pracuje v spoločnosti C. N., predtým do roku 2007 pracoval v O. C.. Otec roky preukazuje rovnaký príjem, čoho dôkazom sú potvrdenia o príjme za roky 2021, 2022 a 2024. Pracovný posudok otca je o jeho profesionalite a dobre vykonanej práci, pričom spoločnosť takéhoto pracovníka ponecháva na rovnakej mzde. Mala za to, že výška príjmu otca nezodpovedá jeho odbornosti a dlhoročnej spolupráci so spoločnosťou. Dala do pozornosti predložený inzerát, pracovnú ponuku na pozíciu servisného technika v Žilinskom kraji, kde nástupný plat predstavuje sumu 1.400 eur mesačne brutto a odmeny. Má priamu vedomosť o tom, že otcovi boli a aktuálne sú vyplácané peniaze neoficiálne. Z pracovného posudku otca vyplýva, že má flexibilný pracovný čas a možnosť práce z domu, avšak zo získaných informácií je zrejme, že otec je odmeňovaný úkolovou mzdou a má pevne stanovený 8-hodinový pracovný čas, prácu vykonáva aj v nočných hodinách a počas víkendov. V predložených mzdových podkladoch nie je zaznamenané žiadne mzdové zvýhodnenie za prácu v noci alebo cez víkend, čo nie je v súlade s pracovnou pozíciou technika. Otec poskytnuté firemné vozidlo využíva aj na súkromné účely, ide o nepeňažný príjem, ktorý nie je uvedený v podkladoch. Hodnota tohto benefitu je 1% z obstarávajúcej ceny vozidla. Otec tvrdí, že zo mzdy sú mu odpočítané náklady na pohonné hmoty, čo z potvrdenia o príjme nevyplýva. Už tretíkrát otec spláca automobil spoločnosti C. N. neoficiálnou formou, a pokiaľ mu spoločnosť zakúpi motorové vozidlo, je odbremený od DPH a spláca zamestnávateľovi sumu v hotovosti podľa splátkového kalendára na dobu 3 až 5 rokov. Následne má možnosť odkúpiť si vozidlo za zostatkovú cenu, pričom už jedno vozidlo takto predal a druhé priznal ako predaj sestrenici. Mesačné splátky za automobil sa pohybovali v sume 200 eur. Príjem predložený otcom nepovažovala za reálny a dostatočný na pokrytie potrieb jeho rodiny. Namietala, že otec udával zmenu pomerov, oženil sa a osvojil si dieťa, avšak rodný list dieťaťa nepredložil. Z predložených dokladov vyplýva, že príjem otca a jeho manželky nepostačuje na krytie potrieb ich rodiny. Namietala nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, v ktorom absentuje zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení.

10. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Mal za to, že súd prvej inštancie vo veci vykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe týchto vykonaných dôkazov k správny skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho posúdenia. Súd prvej inštancie veľmi intenzívne dôrazne skúmal a sledoval najlepší záujem dieťaťa a zdôrazňoval prvoradosť záujmu maloletého a jeho konkrétnych potrieb. Súd skúmal doterajšie životné pomery maloletého, jeho vzťah k obom rodičom a stabilitu a zhodnotil všetky relevantné dôkazy v celom rozsahu. Podľa jeho mienky, súd správne vyhodnotil, že maloletý je aktuálne zverený do striedavej starostlivosti rodičov a iba upravil jej priebeh tak, aby zodpovedal zmene pomerov na strane maloletého, ktorý medzičasom nastúpil na povinnú školskú dochádzku a aktuálne navštevuje 2. ročník základnej školy. Právo na harmonický vývoj maloletého a ochranu jeho najlepšieho záujmu súd vykonanými výsluchmi a dokazovaním skúmal. Mal za to, že aktuálny režim dieťaťa je chaotický a neprehľadný, maloletý si musí neustále prenášať učebnice a školské pomôcky, pričom nástupom na povinnú školskú dochádzku má školské povinnosti, ktoré si vyžadujú pravidelnú prípravu na vyučovanie. Návrh zohľadňuje zmenu pomerov na strane maloletého a otca. Ku komunikácii rodičov uviedol, že matka účelovo predkladá len „vypätú“ komunikáciu, pričom zo správ je zrejme, že vypätie pramení nielen od neho, ale aj od matky. Práve z tohto dôvodu navrhol odbornú pomoc, ktorú matka rázne odmietla. Z pripojenej komunikácie vyplýva, že je vecná a týka sa výlučne maloletého. Uviedol, že rodičia sa vedú kontaktovať a vecne sa informujú o maloletom, avšak práve matka reaguje neprimerane na otca, čo maloletý vníma. Matku informuje o zdravotnom stave maloletého, bez pripomienok syna odvádza jej rodičom, informuje o plánovaných

dovolenkách a včas žiada o jej súhlas. Stotožnil sa s rozhodnutím súdu, ktorý zmenil rozsah starostlivosti rodičov o maloletého, čo odôvodnil práve požiadavkou matky, aby bol pracovný týždeň delený v polovici a nie ako celok, aby mala matka prehľad o školských povinnostiach aj z osobného kontaktu s maloletým a nie len cez edupage. Za účelové považoval tvrdenia matky o strese a strachu maloletého pre zabudnuté tričká. Práve časté striedanie v domácnosti rodičov spôsobuje stres a je v rozpore so záujmom dieťaťa, pretože takýmto striedaním (2 až 3 dni) nemá vytvorené stabilné prostredie, čo môže mať časom negatívny dopad na psychiku maloletého a jeho celkovú pohodu. To čo bolo vhodné pre škôlkára, nie je vhodné pre školáka, ktorý sa musí na vyučovanie pripravovať nielen fyzicky, ale aj psychicky. Poukázal na správu kolízneho opatrovníka a vyjadrenie maloletého z nej vyplývajúce, že na otázku uviedol, uvidíme, čo povie mama. Maloletý jednoznačne rieši konflikt lojality aj vo vzťahu k matke, chce jej vyhovieť, nechce ju klamať, uprednostňuje záujem rodiča pred vlastným, práve vo vzťahu k matke. S maloletým komunikuje a tvrdenia o opaku nie sú pravdivé. Nikdy nebol s maloletým, okrem biorezonancie u inej ošetrojúcej lekárky. Pripojené záznamy sú vlastné lieky, ktoré sú predpísané do rezervy, keď ide na dovolenku a pod. Otázka futbalu bola predmetom výsluchov rodičov, maloletého tento šport baví, chodí na tréningy rád a keďže sa mu nepodarilo dostať do FC K., našiel pre neho futbalový klub v B., čo však znamenalo cestovať. Syna na tréningy vozil, podporoval jeho talent, avšak matka postavila svoj osobný komfort nad záujem syna a futbalové aktivity podmienila tým, že syna bude na ne sprevádzať výlučne otec, ktorý sa s ním na ďalší deň pripraví do školy. So synom trávil na krúžkoch 50% času, kedy s ním mala byť matka, pretože maloletému to robí radosť. Matke oznámil, že maloletého má vo svojom voľnom čase vozíť na tréningy, z dôvodu, že od matky sa mu nechcelo ísť na tréning, mal väčší záujem o počítačové hry a preto nechce byť ten, kto syna núti na futbal. Poprel, že by toto rozhodnutie pramenilo od jeho rodiny. Matka však syna prehlásila do klubu v K., kde nehrajú tak vysokú ligu. Za účelové považoval tvrdenia o striedaní partneriek, nakoľko má manželku, osvojil si dieťa, žijú v usporiadanom vzťahu v jednej domácnosti, ich manželstvo trvá už tri roky. Maloletý s ním a jeho manželkou komunikuje otvorene a s jeho dcérou má zdravý vzťah, o čom svedčí aj výpoveď dieťaťa pred kolíznym opatrovníkom. Súrodenecké hádky sú bežné aj v iných domácnostiach, s manželkou sa ich snažia riešiť spravodlivo. Maloletý sa vie bez problémov s jeho manželkou a dcérou zabaviť aj v jeho neprítomnosti. Ak by tvrdenie matky o nefungujúcej rodine otca boli pravdivé, maloletý by odmietal byť s jeho rodinou. Poprel tvrdenia matky o potrebe výlučnej starostlivosti o maloletého matkou, pretože práve striedavá starostlivosť sa realizuje už niekoľko rokov a pre maloletého je vhodná, čo je zrejme aj z vykonaných pohovorov s dieťaťom. Neexistujú žiadne dôvody, aby bol maloletý zverený do výlučnej starostlivosti matky. K rozhodnutiu o výživnom uviedol, že touto otázkou sa súd zaoberal podrobne. Jeho manželka pracuje menej s ohľadom na zdravotný stav ich dcéry, ktorá je v predškolskom veku a býva často chorá. Preukázal, že svoj pracovný čas prispôsobuje rodine a najmä A., preto si váži, že má stabilného zamestnávateľa už 17 rokov, kde mu síce plat nerastie, avšak môže sa venovať synovi, čo sú jeho priority. Jeho príjem zodpovedá štandardu a jeho rodina žije bežným životom mladej rodiny. Matka predkladá ako príklad pracovnej ponuky servisného technika v žilinskom kraji, pre neho je však prvoradá rodina a čas strávený s ňou. Dal do pozornosti predloženú ponuku práce na pozícii účtovníka z F., s ponukou vyššieho platu. Uviedol, že matka trávi veľa času v práci a maloletého odovzdáva jej rodičom. Nie je namieste pochybovať o tom, či by matka nemohla takéto pracovné nasadenie dostávať vyššiu odmenu. Pracovná náplň matky (účtovníctvo) jej umožňuje si privyrábať mimo pracovného pomeru, čo podľa jeho vedomostí aj robí.

11. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že určený rozsah výkonu striedavej starostlivosti rodičov o maloletého v napadnutom rozhodnutí je v záujme maloletého. Poukázal na to, že maloletý je v dôsledku vťahovania do rodičovského konfliktu vystavovaný konfliktu lojality, čo negatívne ovplyvňuje jeho zdravý psychický vývoj. Maloletý má vytvorený blízky vzťah k obojmu rodičom, matku aj otca má veľmi rád a nedokáže jednoznačne uviesť, ako by si želal, aby prebiehala striedavá starostlivosť. V najlepšom záujme maloletého je, aby rodičia pre neho vytvorili stabilné a láskyplné rodinné prostredie, v ktorom nebude konfrontovaný s vzájomnou animozitou rodičov.

12. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že s jeho názorom sa stotožňuje. Uviedol, že k stretu rodičov dochádzalo pre časté striedanie, kedy si syn napr. zabudol zbalit niektoré veci do školy a rodičia sa museli potom navzájom kontaktovať. V ostatnom zotrval na svojich tvrdeniach.

13. Matka v podaní zo dňa 10.04.2025 prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu sa nestotožnila s vyjadrením otca, že aktuálny režim starostlivosti o maloletého je chaotický a neprehľadný. Považovala za neakceptovateľné, aby ju otec informoval o zdravotnom stave maloletého oneskorene, resp. len veľmi

krátky čas po nástupe jej starostlivosti. Zotrvála na názore, že každá zmena ohľadom maloletého má byť rodičovi oznámená bezodkladne. Poukázala na to, že maloletý mal hnačky, čo jej otec neoznámil a syna odviezol do školy s náhradným spodným prádlom, ktoré maloletý v prípade potreby nevyužil a mal na sebe celý deň špinavé oblečenie. O tejto situácii bola informovaná až po tréningu syna. Ak by ju otec informoval včas, mohla by prispôbiť denný režim maloletému, jeho liečbu a vyhnúť sa neskorým návštevám lekárne. Otec tak potvrdzuje, že po návrate z jeho starostlivosti sa maloletý pravidelne nachádza v zhoršenom zdravotnom stave, prípadne príde chorý, čo si vyžaduje liečbu. K futbalovým tréningom maloletého uviedla, že urobila všetko pre pohodlie syna, ktorý je spokojný v FC Iskra a teší sa z toho, že nemusí cestovať na tréningy a z tréningu hneď domov. Maloletý sa častokrát vyjadruje, že chce, aby manželka otca a maloletá M. odišli z jeho života a mohol zostať len s otcom, nemá ich rád, nenávidí ich, pretože sa nevedia chovať. Nestotožnila sa s obsahom správy kolízneho opatrovníka s poukazom na jej vyjadrenia.

14. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

15. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

16. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine ak sú obaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

17. Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine, rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

18. Podľa § 387 ods.2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku prvoinštančného súdu, v ktorom súd prvej inštancie vo vzťahu k prijatým výrokom rozhodol o zmene rozsahu striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov o maloletého, o mieste prevzatia a odovzdania maloletého, neurčil výživné počas striedavej starostlivosti a zamietol návrh matky na zvýšenie výživného, dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní podstatný význam.

20. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie a vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažuje za potrebné dôvody v napadnutom prvoinštančnom rozhodnutí už vyslovené opakovať (§ 387 ods.2 CSP) a len v záujme doplnenia dôvodov a vysporiadania sa s odvolacími námietkami otca dodáva nasledovné.

21. V konaniach starostlivosti o maloleté dieťa súd primárne prihliada na najlepší záujem dieťaťa a jeho ochranu. Odvolací súd po vyhodnotení všetkých skutočností prejednávaneho prípadu dospel k záveru, že nie je dôvodná zmena rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v rovnomernom rozsahu. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil vec komplexne s ohľadom na záujem dieťaťa, jeho väzby na rodičov a rešpektovanie role druhého rodiča v živote maloletého dieťaťa. V nadväznosti na námietky matky uvedené v odvolaní udáva, že

rodičovské práva a povinnosti, ktoré sú povinní vykonávať obaja rodičia v záujme maloletého dieťaťa, prináležia rovnako obom rodičom. Pri rozhodovaní o striedavej starostlivosti o maloleté dieťa je nutné veľmi starostlivo zvážiť všetky okolnosti konkrétnej danej veci. Pri posúdení vhodnosti tejto formy starostlivosti je vždy prioritný záujem dieťaťa, až potom práva rodiča. Vhodnosť a možnosť striedavej starostlivosti pre to ktoré dieťa, ako aj pre rodiča, závisí od mnohých faktorov – veku a osobnosti dieťaťa, jeho povahových vlastností a vývojových možností, adaptovateľnosti, citových väzieb dieťaťa k rodičom, výchovných schopností a povahových vlastností rodičov, ich životných a materiálnych pomerov, vzdialenosti medzi bydliskami rodičov, stability budúceho výchovného prostredia, schopnosti rodičov vzájomne komunikovať na úrovni záležitostí dieťaťa a pod..

22.V posudzovanom prípade, zohľadňujúc skutočný stav vyplývajúci z vykonaného dokazovania aj odvolací súd uzavrel, že striedavá osobná starostlivosť v režime striedania po 7 dní u matky a otca je v záujme maloletého, keď rodičia doposiaľ praktizovali striedavú starostlivosť o maloletého, ale v inom režime, ktorý v podstate predstavoval (po sčítaní dní) pomer dní u otca 6, u matky 8. Týmto spôsobom sa prirodzene rozvíjal vzťah maloletého k obom rodičom, čo nepochybne vyplynulo aj zo samotného vyjadrenia maloletého pred kolíznym opatrovníkom, ktorý potvrdil blízku citovú väzbu k obom rodičom. Správne súd prvej inštancie prihliadal pri rozhodovaní na názor maloletého, ktorý vo veku 7 rokov (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) dokáže vyjadriť svoje pocity k rodičom, svoje predstavy a prezentovať ako s rodičmi trávi čas. Z vyjadrenia maloletého nepochybne vyplynulo, že sa cíti s každým z rodičov dobre, oboch má veľmi rád. Pokiaľ matka poukazuje na to, že maloletý prezentoval v rámci svojho vyjadrenia stanovisko otca vo vzťahu k režimu striedavej starostlivosti, na jej námietku odvolací súd neprihliadal. Je zjavné, že súd prvej inštancie vyhodnotil vyjadrenie maloletého v kontexte celého jeho prejavu a súčasne pri rozhodovaní vzal do úvahy komplexne vykonané dokazovanie a jeho výsledky. Napokon treba uviesť, že ani matka pozitívny vzťah maloletého k otcovi žiadnym spôsobom nespochybnila. Odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, ktorý zisťoval podmienky pre zverenie dieťaťa do striedavej starostlivosti v rovnomernom rozsahu, jednak vo vzťahu k maloletému (zabezpečenie starostlivosti o dieťa) a zisťoval a vyhodnocoval aj podmienky na strane rodičov v súvislosti s doposiaľ realizovanou starostlivosťou o dieťa. Námietku matky, že zmena pomerov pre zmenu rozsahu starostlivosti rodičov o maloletého nenastala od posledného rozhodnutia, odvolací súd nezohľadnil s poukazom na dôvody uvedené v napadnutom rozsudku, z ktorých toto posúdenie vyplýva. Je jednoznačné, že o maloletého sa doposiaľ rodičia starali striedavo, maloletý má väzbu k obom rodičom, zmena na jeho strane nastala nástupom na základnú školu a potrebou vytvorenia mu systému pri plnení školských povinností, pričom rozšírenie rozsahu starostlivosti otca o maloletého spočíva v podstate v jednom dni. Treba uviesť, že súd prvej inštancie vyhovel aj požiadavke matky na striedanie maloletého v domácnostiach rodičov v strede pracovného týždňa tak, aby bola zachovaná dostatočná informovanosť ohľadom plnení si jeho školských povinností. K námietke matky, ktorá sa týkala nevhodnej a nedostatočnej komunikácie rodičov odvolací súd udáva, že samotná nekomunikácia rodičov, resp. nedostatočná komunikácia nie je dôvodom pre zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti len jedného z rodičov najmä za situácie, že striedavá starostlivosť sa realizuje a maloletý je spokojný aj v starostlivosti otca, ku ktorému má vytvorený pekný vzťah. Aj touto otázkou sa súd prvej inštancie zaoberal a dostatočne ju odôvodnil. V tejto súvislosti správne poukázal na to, že matka odmietla poradenskú pomoc na zlepšenie komunikácie rodičov. Vyjadrenia matky, že do budúca bude komunikácia medzi rodičmi ešte horšia, považoval odvolací súd za hypotetické úvahy. Pokiaľ matka poukazovala na to, že otec maloletému delí veci, ktoré mu rodičia kúpia a tieto zostávajú v domácnosti každého z nich, daná okolnosť nemá vplyv na zmenu napadnutého rozsudku. Len pre ozrejmenie rodičov udáva, že je nepraktické a nehospodárne, aby maloletému kupovali veci duplicitne, keď ide o jeho veci a tieto má možnosť využívať po celý rok bez ohľadu na to, či ich kupoval otec alebo matka. Na výhrady matky ohľadom striedania partneriek otcom, nebolo možné prihliadať, pretože otec v konaní jednoznačne preukázal, že dňa 09.04.2022 uzavrel manželstvo a s manželkou a ich dcérou žije v spoločnej domácnosti, ktorá skutočnosť nebola v konaní spochybnená. Ďalšie výhrady matky vo vzťahu k športovej aktivite maloletého a jeho prihlásenia do futbalového klubu a s tým spojené cestovanie na tréningy, nie sú tak podstatnými argumentami, ktoré by boli dôvodom pre prezverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti matke alebo zamietnutie návrhu otca. Nebolo možné prihliadať ani na argument matky, že maloletý by bol rád len s otcom, pretože jeho manželku a dcéru nemá rád, keď z vyjadrenia maloletého uvedené nevyplývalo. Práve naopak maloletý prezentoval, že mu je jedno, či je v domácnosti matky alebo otca, z čoho možno vyvodiť záver, že obe domáce prostredia sú pre neho komfortné. Ani argumenty matky ohľadom zabezpečenia zdravotnej starostlivosti o maloletého nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozhodnutia., v konaní nebolo preukázané, že by otec zanedbával starostlivosť

o maloletého v tomto smere. Odvolací súd poznamenáva, že súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov v rovnomernom rozsahu koná v záujme dieťaťa a rozhoduje na základe náležite vykonaného dokazovania. V danom prípade sa súd prvej inštancie zaoberal v konaní a následne aj vo svojom rozhodnutí všetkými podstatnými námietkami účastníkov, teda aj matky, všetky tieto výhrady podrobne skúmal a vyhodnocoval vo vzájomnej súvislosti s dôkazmi vykonanými v konaní a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, na ktoré závery odvolací súd poukazuje a stotožňuje sa s nimi. Pokiaľ ide o režim striedavej starostlivosti počas prázdnin a sviatkov, matka v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nenapadla a s určeným rozsahom starostlivosti v tomto období sa stotožnila. Odvolací súd v tejto časti odkazuje na bod 44 napadnutého rozsudku, s ktorým sa zhoduje. K návrhu matky, aby sa súd zaoberal možným zverením maloletého do jej osobnej starostlivosti s poukazom na konanie a správanie otca, ktoré škodí maloletému a jeho zdravému vývinu, odvolací súd udáva, že z vykonaného dokazovania nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali takéto tvrdenia matky.

23. Po komplexnom posúdení prejednáwanej veci, vychádzajúc zo zisteného skutočného stavu veci, z ktorých vyplýva pozitívny vzťah maloletého dieťaťa s rodičmi, skutočnosť, že obaja rodičia sú osobnostne vybavení zabezpečovať starostlivosť o maloletého, na strane otca ani matky neboli zistené žiadne nedostatky, ktoré by ich diskvalifikovali z výkonu tohto rodičovského práva, pričom obaja majú záujem zabezpečovať starostlivosť o maloletého a majú vytvorené vhodné podmienky pre jeho zdravý vývin, dospel odvolací súd k záveru o správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zveril maloletého do striedavej starostlivosti oboch rodičov v rovnomernom rozsahu. Odvolací súd dospel k záveru, že daná forma starostlivosti sleduje už doposiaľ realizovanú starostlivosť rodičov o maloletého, ktorý zdieľal domácnosť každého z rodičov. Správne súd prvej inštancie v nadväzujúcom výroku II určil miesto odovzdávania a prevzatia maloletého v školskom zariadení, resp. v mieste bydliska odovzdávajúceho rodiča v prípade, ak maloletý nebude prítomný v škole.

24. Odvolací súd sa tiež stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktorý rozhodol, že výživné na maloleté dieťa sa počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti rodičov neurčuje a na tieto závery poukazuje.

25. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania a zohľadňujúc kritériá, na základe ktorých súd určuje výživné na maloleté dieťa v zmysle ust. § 62 a nasl. Zákona a rodine a v danom prípade aj s ohľadom na nariadenú striedavú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v rovnomernom rozsahu, postupoval v súlade s ust. § 62 ods. 6, § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Pokiaľ ide o porovnanie pomerov na strane rodičov a maloletého od poslednej úpravy výživného a zistenie príjmov rodičov, ich majetkových pomerov, existenciu ďalšej vyživovacej povinnosti na strane otca a ich hodnotenie odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na body 45 až 49 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorých sa súd vysporiadal s otázkou výživného vrátane posúdenia a porovnania zmeny pomerov na strane rodičov aj maloletého dieťaťa a vyhodnotenia aj životnej úrovne rodičov. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danej prejednáwanej veci nie je dôvodné počas striedavej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa ponechať určené výživné otcovi vo výške 140 eur mesačne. Správne súd prvej inštancie prihliadal na zmenu pomerov na strane maloletého, ku ktorej došlo jeho nástupom na základnú školu od 01.09.2023, kedy dovŕšil vek 6 rokov, čím odpadol výdavok pozostávajúci z poplatku za opatrovanie v predškolskom zariadení vo výške 280 eur mesačne. Uvedená zmena je podstatnou zmenou pomerov, na ktorú je potrebné prihliadať. Náklady maloletého teda zahŕňajú bežné výdavky na stravu, ošatenie, hygienu, cestovné náklady pri návšteve lekárov a mimoškolských krúžkov, pričom súd správne zohľadnil vyjadrenia oboch rodičov ohľadom realizovaných poplatkov za krúžky a poplatkov v škole. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri realizovaní rovnomernej starostlivosti rodičov o maloletého každý z nich mu bude hradiť podiel nákladov na bývanie, na stravu, hygienu, ošatenie a prípadnú lekársku starostlivosť potrebnú zabezpečiť dieťaťu počas svojho výkonu starostlivosti. V konaní bolo preukázané, že zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletého pozostáva z bežných nákladov (strava, ošatenie, hygienické potreby, prípadná zdravotná starostlivosť, hračky, voľnočasové aktivity, bývanie a doprava), ktoré súd riadne zisťoval a vo svojom rozhodnutí špecifikoval, pričom je nepochybné, že tieto výdavky bude hradiť každý z rodičov v čase výkonu osobnej starostlivosti o maloletého. Uvedené jednoznačne potvrdila aj matka. Súd prvej inštancie správne prihliadal aj na porovnanie príjmov a pomerov rodičov od poslednej úpravy výživného, keď na strane matky konštatoval zvýšenie jej príjmu v porovnaní s obdobím, kedy bolo výživné určené a kedy poberala rodičovský príspevok a prídavky na dieťa. U otca tiež konštatoval zmenu pomerov v súvislosti so zmenou jeho osobného

stavu a osvojením dcéry jeho manželky, ktorú skutočnosť riadne preukázal (predloženým rozhodnutím súdu o osvojení). V súvislosti s príjmami matky treba uviesť, že jej príjem vzrástol nielen od rozhodnutia súdu o určení výživného na maloletého (rozsudok č.k. 59P/21/2019 z 19.02.2021), ale aj od posledného rozhodnutia, kedy súd rozhodol o striedavej starostlivosti o maloletého (nerovnomernej) a o zmene výšky výživného nerozhodoval (rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 12P/4/2022-132 zo dňa 04.10.2022). Treba doplniť, že v tom čase maloletý navštevoval predškolské zariadenie, za ktorý bol platený mesačný poplatok. Pokiaľ matka namietala, že na strane otca súd nezohľadnil skutočnosť, že jeho príjem sa po celú dobu nemení, pričom otec sa odvoláva na nemožnosť dosahovať príjem vyšší z dôvodu zabezpečenia starostlivosti o syna, odvolací súd na danú námietku neprihliadal. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nechal do úvahy otcom riadne preukázaný príjem, ale vychádzal z príjmu, ktorý má možnosť dosahovať (vo výške 1.600 eur mesačne netto), teda príjem vyšší. Z uvedeného dôvodu nie sú dôvodné ani námietky, že otec sa uspokojí s nižším príjmom, aby sa mohol venovať maloletému. Nebolo možné prihliadnúť ani na námietky matky, ktorá spochybnila otcom predložené doklady o príjme, nakoľko ide riadne potvrdenia vystavené zamestnávateľom. Argumenty matky o jej vedomosti, že otec má neoficiálne príjmy, neboli v konaní preukázané, preto nemožno na ne prihliadať. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva tiež posúdenie príjmu manželky otca, ktorý súd zohľadňoval vo výške cca 1.200 eur mesačne, bez ohľadu na nižšiu výšku príjmu vykazovaného v daňovom priznaní manželkou (po prepočte dosahovaného priemerného príjmu mesačne). V prípade, ak matka poukazuje na benefity, ktoré sú otcovi poskytnuté zamestnávateľom v podobe možnosti využívania, odkúpenia a splácania motorového vozidla, tieto jej námietky nie sú dôvodom pre zmenu napadnutého rozsudku vo výroku o výživnom, vzhľadom k tomu, že v konaní bolo preukázané, že rodičia majú porovnateľnú životnú úroveň. Porovnanie pomerov matky a otca, vrátane príjmov, výdavkov, majetkových pomerov a životnej úrovne súd prvej inštancie riadne vyhodnotil, s ktorými závermi sa odvolací súd stotožňuje. Pokiaľ matka namietala, že súd prvej inštancie vyhodnotil ňou poberané prídavky na dieťa a daňový bonus ako štandardné sociálne dávky, ktoré však môžu byť v dôsledku legislatívnych zmien zmenené, odvolací súd udáva, že prídavky na dieťa sú dávkami, ktoré aktuálne predstavujú sumu 60 eur mesačne, a tieto sú určené na krytie potrieb maloletého, pričom nejde o nemalú sumu. Otec súhlasil, aby matka tieto dávky poberala a aby si tiež uplatňovala daňový bonus. Dané námietky matky sú nedôvodné, pretože ak by došlo ku zmene výšky prídavkov na dieťa alebo daňového bonusu, na tieto zmeny je možné reflektovať v novom konaní o výživnom na maloletého. Aktuálne súd vychádza pri rozhodovaní zo stavu v čase vyhlásenia rozsudku (§ 217 CSP). Z rovnakých dôvodov nezohľadnil ani námietky, že je slobodná matka a môže sa ocitnúť v akejkoľvek životnej situácii a zostať bez príjmu. Vo vzťahu k námietke ohľadom osvojenia maloletej M., dcéry manželky otca odvolací súd udáva, že táto skutočnosť nebola v konaní spochybnená a otec riadne preukázal osvojenie dieťaťa rozhodnutím súdu. Uvedená skutočnosť však nemá tak zásadný vplyv na určenie výživného na maloletého, pretože otec, hoci si osvojil dieťa, si musí byť vedomý následkov svojho konania a faktu, že má vyživovaciu povinnosť voči maloletému.

26. Správne súd prvej inštancie, vzhľadom na ostatného rozhodnutia o zverení a výživnom vo vzťahu k maloletému aplikoval ust. § 26 Zákona o rodine a rozhodol vo výroku V o zmene rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 12P/4/2022-132 zo dňa 04.10.2022 a rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 59P/183/2019-77 zo dňa 19.02.2021. Rovnako správne rozhodol o náhrade trov konania.

27. Odvolací súd sa ďalej zaoberal námietkou matky o porušení jej práva na spravodlivý proces, keď namietala nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, v ktorom podľa jej mienky absentuje zrozumiteľný výklad právneho posúdenia skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie rozsudku spĺňa podmienky ust. § 220 ods. 2 CSP, z jeho obsahu vyplýva, na ktoré dôkazy vykonané v konaní prihliadal, a akými úvahami sa pri svojom rozhodnutí riadil. Považuje za potrebné dodať, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, z hľadiska zachovania práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.06.2009, sp. zn. 5 M Cdo 8/2008).

28. K námietkam matky, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd uzavrel, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré (pre posudzovanú vec) rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení procesného predpisu alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Treba zdôrazniť, že hodnotenie dôkazov môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Medzi skutočnosťami, ktoré boli účastníkmi tvrdené a ktoré boli predmetom dokazovania musí sudca už od začiatku dokazovania rozlíšiť tie, ktoré sú vôbec pre prejednávajúcu vec rozhodné. Zákon nepredpisuje a ani dobre nemôže predpisovať pravidlá, z ktorých by malo vychádzať ako hodnotenie jednotlivých dôkazov, tak hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú čiastkové a tiež komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných vykonaním dôkazov, ktoré sú podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti účastníkmi tvrdené má súd za preukázané a ktoré tak tvoria zistený skutkový stav. Je treba zdôrazniť, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). V uvedenej veci nemožno súdu prvej inštancie vyčítať žiadne pochybenia a s ním prijatými závermi, ktoré zohľadňujú najlepší záujem dieťaťa, polemizovať.

29. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj požiadavku matky o potrebe doplniť dokazovanie vyžiadaním faktúr vzťahujúcich sa k činnosti manželky otca v rámci výkonu SZČO za rok 2023, za účelom posúdenia jej príjmu. Vykonanie predmetného dôkazu považuje odvolací súd za nadbytočné, nakoľko otec v konaní preukázal príjem jeho manželky daňovým priznaním, avšak súd pri rozhodovaní z tohto dôkazu ani nevychádzal a príjem manželky otca posudzoval zo sumy vyššej. Navyiac treba uviesť, že dôvodom pre zmenu pôvodného rozsudku vo výroku o výživnom na maloletého je v prvom rade zmena pomerov na strane dieťaťa, u ktorého odpadol výdavok na mesačný poplatok za materskú školu, zmena pomerov na strane oboch rodičov tak ako je uvedené vyššie, to je aj podstatná zmena príjmu matky. Z uvedených dôvodov nebolo potrebné v tomto smere dopĺňať dokazovanie.

30. Odvolací súd poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ust. § 378, § 219 ods. 3 CSP a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesol žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci LinoCarlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

31. Vychádzajúc z takto zistených skutkových okolností danej veci odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I, v nadväzujúcom výroku II, vo výroku III, IV, V a vo výroku VI. o trovách konania potvrdil, pretože je správne.

32. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP.

33. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).